

omfattet af Statsadvokaten for særlige Internationale Straffesagers område.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal give anklagemyndigheden mulighed for på anmodning at få oplysninger fra *en konkret sag*, hvor der er et vist grundlag for at antage, at den pågældende person kan mistænkes for en forbrydelse. Dette vil normalt forudsætte, at anklagemyndigheden kan oplyse navnet på den pågældende samt oplyse nærmere om grundlaget for mistanken mod den pågældende. Denne adgang svarer stort set til den allerede gældende adgang til videregivelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, dog bortset fra, at udlændingemyndighederne ikke skal foretage en afvejning af hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, over for de interesser, der ønskes varetaget ved videregivelsen.

Det er endvidere hensigten, at anklagemyndigheden skal have adgang til på anmodning at få oplysninger fra *flere sager, herunder grupper af sager*, der må formodes at kunne indeholde oplysninger, der kan føre til identifikation af mulige gerningsmænd til forbrydelser. Dette indebærer, at udlændingemyndighederne skal udlevere grupper af sager, og herunder samtlige sagsakter i de pågældende sager, til anklagemyndigheden uden at foretage en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte sag.

Det er en betingelse for udlændingemyndighedernes videregivelse af oplysninger i flere sager, at anklagemyndigheden med sin anmodning om oplysninger godtgør, at videregivelsen af oplysninger i de pågældende sager må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation af og strafforfølgning af personer, der kan mistænkes for forbrydelser begået i eller uden for Danmark. Anklagemyndigheden må således i forbindelse med anmodningen oplyse nærmere, hvilken eller hvilke forbrydelser der efterforskes, herunder f.eks. med angivelse af en konkret konflikt, hvorunder det ligger fast, at der er begået grove forbrydelser. Anklagemyndigheden skal endvidere nærmere afgrænse, hvilken gruppe af personer der eventuelt ville kunne udfindes som gerningsmænd, f.eks. alle mænd i en bestemt alder indrejst i en angiven periode fra et bestemt land.

Det må være udgangspunktet, at anmodningen normalt begrænses til at omfatte personer, der stadig kan have ophold her i landet, idet der i almindelighed ikke er behov for at indhente oplysninger fra udlændingemyndighederne til efterforskning mod personer, der er udrejst af Danmark, og som det ikke vil være naturligt eller muligt at strafforfølge her i landet.

Hvis den pågældende mistænkte er rejst til udlandet, og udenlandske myndigheder ønsker bistand til at

finde vidner og ofre i Danmark, skal videregivelsen af oplysninger med henblik herpå ske efter § 45 c, stk. 3, jf. nedenfor.

Bestemmelsen i stk. 2 giver endvidere mulighed for, at anklagemyndigheden kan benytte adgangen til videregivelse af oplysninger til at imødekomme en anmodning fra udenlandsk politi eller anklagemyndighed om retshjælp til en igangværende efterforskning i udlandet, f.eks. hvor vidner i Nederlandene har oplyst, at der eventuelt kan opholde sig en person i Danmark, der mistænkes for alvorlig kriminalitet, og hvor de nederlandske myndigheder anmoder statsadvokaten om bistand til at identificere denne person.

Det foreslås, at der i lovteksten som betingelse for videregivelsen af oplysninger stilles krav til grovheden af den forbrydelse, som den pågældende udlænding er mistænkt for at have begået i eller uden for Danmark. Dette angives ved, at der skal være tale om en strafferamme på fængsel i 6 år eller derover. Dette svarer til den praksis, som følges i dag med hensyn til udlændingemyndighedernes anmeldelse af mulige gerningsmænd til statsadvokaturen efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 45 c.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 c, stk. 3, vedrører adgangen til at videregive oplysninger for at få oplysninger om *vidner og ofre* til forbrydelser omfattet af Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesagers område.

Det er hensigten, at denne bestemmelse skal give anklagemyndigheden mulighed for at få oplysninger fra *en konkret sag*, der formodes at kunne indeholde oplysninger, der har betydning for efterforskning af en konkret forbrydelse. Anklagemyndigheden vil efter denne bestemmelse kunne få udleveret oplysninger om en allerede identificeret person, som antages at have været offer for eller vidne til en forbrydelse, der er under efterforskning af statsadvokaten.

Det er endvidere hensigten, at bestemmelsen skal give anklagemyndigheden adgang til at få oplysninger fra *flere sager, herunder grupper af sager*, der må antages at have betydning for muligheden for at identificere personer, der har været ofre for eller vidner til en forbrydelse. Dette indebærer ligesom i stk. 2, jf. ovenfor, at udlændingemyndighederne skal udlevere grupper af sager, og herunder samtlige sagsakter i de pågældende sager, til anklagemyndigheden uden at foretage en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte sag.

Det er en betingelse for udlændingemyndighedernes videregivelse af oplysninger i flere sager, at anklagemyndigheden med sin anmodning om oplysninger godtgør, at videregivelsen af oplysninger i de pågæl-